

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002 og 4210720001		Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces			
Opgavetype: Alm. opgave			
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5			
Eksamensdato: 19. august 2016		Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:			
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang			
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten			

Karakteropslag dato:

senest 31.08.2016

Opgave 1

Hansen ejede samtlige aktier i selskabet Stenbyg A/S, der i en årrække havde opført typehuse. Nu var Hansen på vej på pension, så han bestemte sig i foråret 2015 for at opføre et sidste hus for derefter at likvidere selskabet. Han havde i årenes løb opsamlet et overskud på 10.000.000 kroner i selskabet, der bl.a. skulle bruges til at købe et hus i Spanien.

Selskabet byggede det sidste hus for Jensen, der selv tidligere havde haft en entreprenørvirksomhed. Hansen og Jensen kendte således hinanden, og der blev derfor ikke indgået en skriftlig aftale. Jensen havde fået en arkitekt til at tegne huset, herunder en specielt formet swimmingpool, og de talte blot løbende sammen om materialer m.v. Da arbejdet var færdigt, var Jensen tilfreds med huset, men der var revner i nogle fliser i swimmingpoolen. Jensen betalte således 5.800.000 kroner for arbejde, materialer m.v. vedrørende huset, men han ville ikke betale for swimmingpoolen, idet der efter hans opfattelse var noget galt med den cement, der var anvendt under fliserne. Den var blevet blandet forkert, og den havde tørret forkert.

Hansen fastholdt sit krav på 700.000 kroner for arbejde, materiale m.v. vedrørende swimmingpoolen, idet han tilbød Jensen at udskifte de revnede fliser, og de blev efter en lettere ophedet diskussion enige om at holde et møde på ejendommen sammen med deres advokater for at løse problemet.

Jensens advokat skrev efter mødet en mail til Stenbyggs advokat med bl.a. følgende indhold:

”Det blev under mødet aftalt, at der udarbejdes et skønstema, som Nielsen – der ofte bruges som skønsmand ved domstolene – besvarer efter at have besigtiget swimmingpoolen. Parterne undgår på den måde at gennemføre et langvarigt og dyrt syn og skøn under en retssag.”

Stenbyggs advokat bekræftede dette, og de blev enige om et skønstema, der efter aftale med Nielsen blev sendt til denne. Der blev med Hansen og Jensen samt deres advokater afholdt en skønnsforretning på ejendommen. Nielsen gennemgik skønstemaet og stillede nogle opklarende spørgsmål til parterne. Herefter kørte Jensen og advokaterne, mens Hansen blev på ejendommen for at fjerne de sidste arbejdsredskaber.

Nielsen begyndte at undersøge swimmingpoolen, men han kom ikke rigtigt videre, idet han ikke havde nogen erfaring med den cement, der var anvendt. Da Hansen kom forbi for at hente en cementtromle, stillede han ham derfor nogle uddybende spørgsmål om cementen og omstændighederne i forbindelse med støbningen af swimmingpoolen. De talte sammen en halv times tid, og Nielsen forlod derefter ejendommen.

Nielsen afleverede en måned senere en skønserklæring. Han redegjorde for samtlige oplysninger, som han havde modtaget, og han konkluderede, at cementen var blandet og havde tørret korrekt. Det ville således koste ca. 20.000 kroner at udskifte de revnede fliser.

Jensen mente ikke, at skønserklæringen kunne bruges til noget, idet Hansens efterfølgende oplysninger efter hans opfattelse ikke var rigtige. Han ville derfor fortsat ikke betale, og Hansen bestemte sig nu for at anlægge sag mod Jensen.

Da han havde tænkt sig at likvidere Stenbyg A/S, var det ikke hensigtsmæssigt at anlægge en

eventuelt langvarig retssag, men Hansen ejede samtlige anparter i et anpartsselskab, Sbyg ApS, som han ikke brugte til noget. Det eneste aktiv i selskabet var et indestående på en bankkonto på 200.000 kroner. Han solgte derfor kravet mod Jensen til dette selskab for 100.000 kroner, og han indgik så en aftale med sin advokat om, at han skulle have 100.000 kroner for at føre sagen, såfremt Sbyg tabte den.

Sbyg ApS anlagde herefter sag med påstand om betaling af 680.000 kroner, idet selskabet bl.a. gjorde gældende, at der alene forelå mangler ved swimmingpoolen for 20.000 kroner. Nielsens skønserklæring blev vedlagt som støtte for dette.

Jensen indleverede rettidigt svarskrift med påstand om principalt afvisning, subsidiært frifindelse. Han protesterede imod, at Nielsens skønserklæring blev fremlagt, og han anmodede om at få udmeldt syn og skøn ved en anden skønsmand med henblik på at få besvaret det spørgetema, som Nielsen havde besvaret i sin skønserklæring.

Spørgsmål:

1. Hvad kan Jensen anføre til støtte for sin påstand om afvisning – og bør retten give ham medhold i dette?

2. Efter hvilke regler skal afgørelsen appelleres, såfremt retten under sagens forberedelse ikke giver Jensen medhold i påstanden om afvisning?

3. Bør retten tillade, at Nielsens skønserklæring fremlægges?

4. Bør der udmeldes syn og skøn ved en anden skønsmand end Nielsen?

Det skal i forbindelse med dette spørgsmåls besvarelse lægges til grund, at retten har givet tilladelse til at fremlægge Nielsens skønserklæring.

Opgave 2

Erik Andersen drev landbrug fra en større gård uden for Horsens. Han kom i kontakt med Benny Brandt, der havde en mejetærsker til salg. Benny drev landbrug i nærheden af Sønderborg. Erik besigtigede mejetærskeren og fandt den interessant. Han fortalte Benny, at han var villig til at købe den, men at han ikke havde plads til den, før han fik bygget et nyt maskinhus. Benny mente ikke, at det var et problem. Mejetærskeren kunne blive stående i hans maskinhus sammen med Bennys øvrige maskiner. De blev herefter enige om, at Erik købte mejetærskeren for 500.000 kroner kontant, og at den kunne blive stående hos Benny, indtil maskinhuset var færdig.

Benny fortalte, at han havde en række stålplader opmagasineret for sin ven Carl Christensen, der handlede med lidt af hvert. Benny formidlede kontakten til Carl, hvorefter Erik købte stålpladerne af Carl for 100.000 kroner. Pladerne blev afhentet af Erik som aftalt. Erik anvendte pladerne til maskinhuset, men umiddelbart efter opførelsen begyndte pladerne at vride sig. Erik mente, at det var en mangel. Han fik fat på en ekspert, der mente, at pladerne var for tynde til at blive anvendt til et større maskinhus som sket. Efter Eriks opfattelse burde Carl have fortalt dette, og han krævede derfor erstatning af Carl. Carl mente ikke, at det kunne være hans ansvar og mente, at pladerne var købt som beset. Erik stævnedes herefter Carl ved Retten i Sønderborg, der var rette værneting. Carl antog ikke advokat. Straks efter at stævningen var indgivet, erfarede Erik, at Carl var gift med en af dommerne ved Retten i Sønderborg. Han bad derfor Retten om at henvise sagen til en anden byret for at undgå tvivl om upartiskheden. Den sagsbehandlende dommer, der ikke var Carls hustru, anså sig ikke for inhabil og afsagde kendelse om, at sagens behandling fortsatte ved Retten i Sønderborg. Herefter meddelte Erik, at han ville indbringe dette spørgsmål for Menneskerettighedsdomstolen. Han bad derfor om, at sagen blev udsat herpå. Heller ikke dette fik han medhold i.

Carl afgav ikke rettidigt svarskrift. Dommeren havde samme dag, som svarskriftet skulle have været afleveret, hørt i frokostpausen, at Carl var kommet alvorligt til skade ved et færdselsuheld, og hans hustru var straks taget på hospitalet. Dommeren ville derfor vente et par dage med at reagere på det udeblevne svarskrift. To dage senere kom svarskriftet samt en lægeerklæring om, at Carl på grund af færdselsuheldet havde været bevidstløs og derfor ikke havde været i stand til at udfærdige et svarskrift. Dommeren indkaldte herefter sagens parter til et forberedende retsmøde efter § 353.

Da det snart var tid til at høste, sendte Erik en e-mail til Benny for at aftale tid til afhentning af mejetærskeren. Benny svarede, at han umiddelbart efter salget af mejetærskeren havde solgt gården, og at han derefter var flyttet til Tyskland, hvor han fortsat boede. Derfor skulle Erik rette henvendelse til Dennis Drist, der havde købt gården. Erik kontaktede Dennis, der var klar over, at mejetærskeren tilhørte Erik. Som led i handelen mellem Benny og Dennis havde de aftalt, at mejetærskeren kunne opbevares på ejendommen som oprindeligt aftalt, men at Benny skulle betale et samlet beløb på 10.000 kroner herfor, når mejetærskeren blev afhentet. Dennis ville først udlevere mejetærskeren, når der var betalt de 10.000 kroner som leje for opbevaringen og 25.000 kroner, som Dennis mente, at Benny skyldte ham for mangler på ejendommen. Benny ville ikke betale beløbene, og Erik så ikke anden udvej end at betale, da han akut havde brug for mejetærskeren. Da Erik mente, at det var Benny, der endeligt skulle afholde beløbene, fik han Dennis til at transportere kravene til sig for at undgå tvivl om, hvem der kunne gøre kravene gældende.

Spørgsmål

- 1. Burde Retten i Sønderborg have udsat sagen, som Erik anmodede om?**
- 2. Var dommerens fremgangsmåde i forbindelse med det udeblevne svarskrift korrekt?**
- 3. Er der værneting for kravet på 10.000 kroner i Danmark og i bekræftende fald hvor?**
- 4. Er der værneting for kravet på 25.000 kroner i Danmark og i bekræftende fald hvor?**